

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

นักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร ที่ทำการสำรวจทั้งหมด 1,473 คน ทั้งหมดเป็นเพศชาย, อายุ 16-19 ปี พบว่าเป็นเกิ้ลื้อน 40 คน คิดเป็น 2.72% เกิ้ลื้อนมักจะเป็นซ้ำหลายครั้ง โดยมีช่วงที่มักจะเป็นเกิ้ลื้อนบ่อย คือ ช่วงที่เล่นกีฬาบ่อย, ช่วงที่ไม่ค่อยได้อาบน้ำ, บางฤดู เช่น ฤดูร้อน, ฤดูฝน ตำแหน่งที่เป็นมักเป็นที่ม้ด้อมไขมันมากและอยู่ภายใต้การบกดัดของเสื้อผ้า เช่น หน้าอก, หลัง, คอ, ไหล่ การรักษาส่วนมากจะรักษาโดยการซื้อยาเอง ซึ่งมักจะเป็นยาทา ผลการรักษามีทั้งหายและไม่หาย หรือเป็น ๆ หาย ๆ

การหาอัตราการขับถ่ายสารจากด้อมไขมันและส่วนประกอบด้วยวิธี Sebu - test strip แล้วสกัดสารไขมันโดยวิธี Thin-layer chromatography มีความสะดวกรวดเร็วและแม่นยำ มีค่า recovery ของสารแต่ละตัวค่อนข้างสูง

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการขับถ่ายสารจากด้อมไขมัน และส่วนประกอบของสารไขมันบนผิวหนัง ระหว่างคนที่ เป็นเกิ้ลื้อน และคนที่ไม่เป็นเกิ้ลื้อน พบว่า คนที่เป็นเกิ้ลื้อนมีอัตราการขับถ่ายสารจากด้อมไขมัน สูงกว่า คนที่ไม่เป็นเกิ้ลื้อน ไม่ว่าจะคิดเฉลี่ยจาก 3 ตำแหน่ง หรือพิจารณาแยกที่หน้าผาก, หน้าอก และกลางหลัง แต่ไม่มีส่วนประกอบของสารไขมันบนผิวหนังตัวใดเลย ที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างคนที่ เป็นเกิ้ลื้อนและคนที่ไม่เป็นเกิ้ลื้อน

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการขับถ่ายสารจากด้อมไขมัน และส่วนประกอบของสารไขมันบนผิวหนัง จากตำแหน่งต่าง ๆ ของร่างกาย คือ หน้าผาก, หน้าอก และกลางหลัง พบว่าที่หน้าผาก มีอัตราการขับถ่ายสารจากด้อมไขมันสูงกว่าที่หน้าอกและกลางหลัง แต่ไม่มีความแตกต่างกัน ระหว่างที่ หน้าอก และกลางหลัง เรื่องส่วนประกอบของสารไขมันบนผิวหนังพบว่า ที่หน้าอกและกลางหลัง มีสัดส่วนของสาร ไขมันจากผิวหนังกำพำ้าเพิ่มขึ้น คือ สัดส่วนของ cholesterol เพิ่มขึ้นและสัดส่วนของ wax esters & cholesterol esters ลดลง แต่ไม่มีความแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มที่เป็นเกิ้ลื้อน และกลุ่มที่ไม่เป็นเกิ้ลื้อน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเกิดเกิ้ลื้อน พบว่าไม่มีปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับการเกิดเกิ้ลื้อนอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมัน พบว่า คนที่เป็นสิามีอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันสูงกว่าคนที่ไม่เป็นสิ่ว และแปรตามลำดับชั้น ความรุนแรงของสิ่ว ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมัน

จากข้อมูลที่ได้ ทำให้ทราบว่า ในผู้ชายไทยอายุ 16-19 ปี สารจากต่อมไขมันอาจ เป็นสาเหตุหนึ่งของ แกล็อน การลดปริมาณสารจากต่อมไขมันหรือสารไขมันบนผิวหนัง โดยวิธีใช้ยา หรือการอาบน้ำชำระร่างกายบ่อยๆไม่ให้สารไขมันสะสมบนผิวหนังมาก อาจเป็นการป้องกันการ กลับเป็นซ้ำของ แกล็อนได้

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด เนื่องจากทำการวิจัยเฉพาะเพศชาย, อายุ 16-19 ปี เพื่อทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นเท่านั้น ผลที่ได้ยังไม่เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สำหรับการศึกษาคืบต่อไปในอนาคตดังนี้

1. ควรทำการศึกษา ในเพศหญิง และกลุ่มอายุอื่น ๆ อีก
2. ควรทำการเก็บสารไขมัน ในบริเวณรอยโรคที่เป็นแกล็อน มาศึกษาด้วย เนื่องจาก จากว่าที่บริเวณรอยโรค เซลล์แกล็อนอาจจะใช้ไขมันบางตัวในการเจริญเติบโต และทำให้ส่วนประกอบของสาร ไขมันบนผิวหนัง เปลี่ยนแปลง ไป